

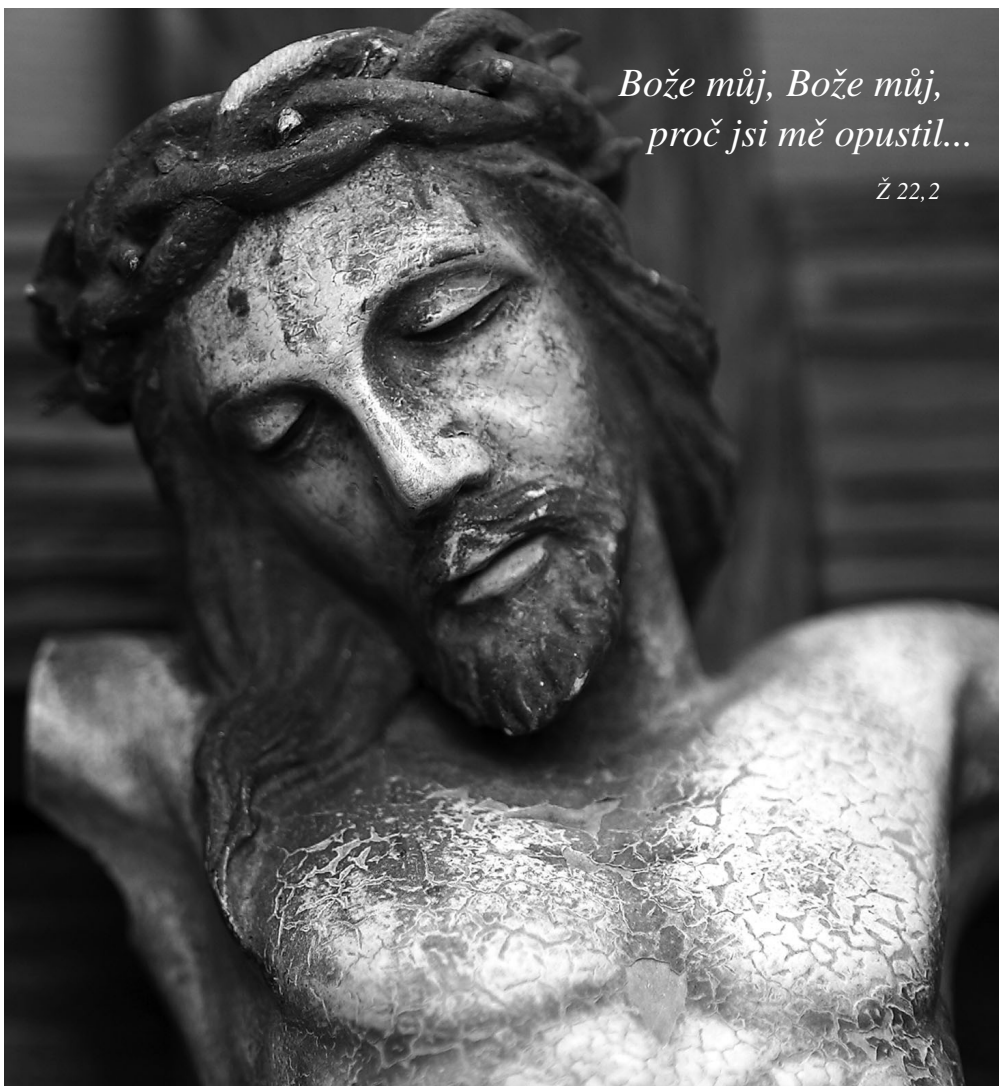
CHODOV

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

*Bože můj, Bože můj,
proč jsi mě opustil...*

Ž 22,2

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2 / Postní zamyšlení 3 / Rozhovor 14 / KSK 18

Bohoslužby / Velikonoce 2015

Kostel sv. Františka z Assisi / Praha – Chodov

Květná neděle	29. 3.	8.00 20.00	mše sv. s žehnáním ratolestí mše sv.
Úterý Sv. týdne	31. 3.	18.00 17.00–20.00	mše sv. příležitost ke svátosti smíření
Zelený čtvrtek	2. 4.	17.00	mše sv. na památku ustanovení Eucharistie
Velký pátek	3. 4.	17.15 18.00	pobožnost křížové cesty velkopáteční obřady
Bílá sobota	4. 4.	14.00–17.00 20.00	tichá adorace mše sv. – vigilie vzkříšení
Zmrtvýchvstání Páně	5. 4.	8.00	mše sv.
Velikonoční pondělí	6. 4.	8.00	mše sv.

Komunitní centrum Matky Terezy / Praha – Háje

Květná neděle	29. 4.	9.30 11.00	mše sv. s žehnáním ratolestí mše sv. s žehnáním ratolestí
Středa Sv. týdne	1. 4.	18.00	mše sv. (po mši sv. adorace a možnost svátosti smíření do 19.30)
Zelený čtvrtek	2. 4.	18.00 19.30–0.00	mše sv. na památku ustanovení Eucharistie tichá adorace
Velký pátek	3. 4.	11.00 17.00	pobožnost křížové cesty velkopáteční obřady
Bílá sobota	4. 4.	21.00	mše sv. – vigilie vzkříšení
Zmrtvýchvstání Páně	5. 4.	9.30 11.00	mše sv. mše sv.
Velikonoční pondělí	6. 4.	11.00	mše sv.

POSTNÍ ZPOVĚDNÍ DEN / čtvrtek 26. 3. 2015 v KCMT / 16.00–20.30 – v případě potřeby vydržíme i déle. Ke zpovědím bude k dispozici 8 kněží.

Povolání, Vyvolení nebo elita?

Římanům 1: Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu. Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.

Povolání a vyvolenost od Boha je zcela nezaslouženým darem, který si nikdo nemůže usurpovat jako ovoce své dokonalosti. A přeci je to obrovská důstojnost a privilegium. Chápejme: Bůh pro mne ze zcela nepochopitelných důvodů vybírá lidi, jako jsme my, zde ve farnosti. Pavel si ve výše uvedeném textu též uvědomuje své i naše vyvolení a povolání a ví, že to není pro jeho kvality (vždyť byl vrah). Konec konců když se zadíváme na historii spásy, nevypadá to moc geniálně, a přeci se z „toho materiálu rodí dost slušně Boží království“. Však se mrkněme:

- Noe byl opilec / Gn 9,18-29
- Abraham byl příliš starý / Gn 18,1-15
- Izák byl snílek / dohledej v Bibli!
- Jákob byl lhář / dohledej v Bibli!
- Lea byla ošklivá / dohledej v Bibli!
- Josef byl obětí násilí / Gn 37,23
- Gedeón se bál / Sdc 6,29-39
- Rachab byla prostitutka / Joz 2,1
- Jeremiáš a Timoteus byli příliš mladí / Jer 1,7, 1.Tim 4,12
- David měl aféru a byl to vrah / 2 Sam 11,3-18
- Jonáš utekl před Bohem / Jon 1,1-16
- Noemi byla vdova / Rút 1,1-22
- Job zbankrotoval / dohledej v Bibli!
- Jan Křtitel jedl brouky / Mt 3,1-6
- Petr zapfel Krista / dohledej v Bibli!
- Učedníci usnuli, když se modlil / dohledej v Bibli!
- Marta si se vším dělala starosti / dohledej v Bibli!
- Marie Magdaléna byla prostitutka / dohledej!
- Samařská žena byla rozvedená – a víc než jednou! / dohledej v Bibli!
- Zacheus byl moc malý / dohledej v Bibli!
- Pavel byl vrah / dohledej v Bibli!
- Timoteus měl žaludeční vředy / 1. Tim 5,23
- Lazar byl mrtvý! / Jan 11,39-45

Tak tomu se říká materiál! A ti všichni jsou vyvolení. Tohle opravdu není žádná duchovní SPETSNAZ, žádný červený ani zelený barety, ale jsou to ti, na jejichž životě se ukázala Boží sláva. Boží vyvolení je zcela jiná entita než vyvolenost vyvolených v lidské společnosti. Naše vyvolení má zcela jiný účel: dovolit Bohu přes naši nedokonalost provést jeho dílo. Být Božím vyvoleným znamená být Božím milovaným synem či dcerou, kteří se těší z Božího díla ve vlastním životě a svědčí o Boží dobrotě k tomuto světu.

Možná se vám zdá, že naše aktivita ve Dnech víry, které budou na začátku června, je nesmysl, nebo máte dojem, že ta modlitba za naše ulice je jen plácnutí do vody. Ale to je přeci Boží věc: obracet srdce lidí k sobě, my jen připravujeme cestu a dáváme všanc sami sebe. Takže mrkněme znovu na ten seznam a přijmeme, že jsme vyvolení, a proto použitelní a nepotřebujeme přitom být elitou. Elitní je tady jen jeden, a to Ježíš Kristus, který přišel zachránit hříšníky nespravedlivé, a proto se stal člověkem jako my.

P. Michael

Ps: Omlouvám se za ten úkol hledat v Bibli, ale třeba vás to potěší.

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, moc mě potěšila akce, která předchází červnovému týdnu evangelizace, a sice jak si „rozebíráme“ ulice Jižního Města a modlíme se za lidi, kteří v nich žijí. Shodou okolností mě oslovil text z 2. listu Korintským 19. verš: „Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“ Chci vás i sebe znovu povzbudit, abychom se poctivě modlili za lidi z těchto ulic. Aby Bůh připravoval jejich srdce a oni zaslechli a přijali tu úžasnou zvěst o své spáse. Víra je dar, nemůžeme lidem poručit ji přijmout, ale můžeme se za ně modlit a přinášet oběti. A Bůh dá a oni zaslechnou Jeho hlas a přijmou Ho do svých životů. Naše modlitby připravují srdce na setbu, která přijde. Buď v červnu 2015, nebo kdykoli jindy. Kéž vidíme lidi kolem nás očima Božíma, Jeho touhou po nich a Jeho touhou zahrnout je svou láskou.

Katka

Lukáš 23,28

*„...nade mnou neplačte,
plačte nad sebou
a nad svými dětmi“*

Do našeho liturgického kalendáře přichází postní doba, období, kdy se máme každý zamyslet nad svým životem. K tomu nám pomáhá křížová cesta, cesta v blízkosti Ježíše Krista. U bran města stojí ženy se svými dětmi. Ježíš vidí jejich zármutek. V tomto okamžiku připomíná důležitou mateřskou povinnost: „Neplačte nade mnou, ale plačte nad sebou a nad svými dětmi. Nechte děti přicházet k opravdové lásce, ke zdroji života. Nebraňte jim! Vždyť já jsem cesta, pravda a život. Já jsem východiško z každé životní situace. Proto napřed hledejte království Boží, království lásky a dobra, a bude vám všechno ostatní přidáno.“

Často vidíme kolem sebe vážný problém, který trápí některé věřící rodiče a prarodiče: jejich děti ztrácejí smysl pro tradiční náboženské hodnoty, někdy dokonce odpadají i od víry a přestávají chodit do kostela. Často se ptají: „Co jsme tady udělali špatně? Jakých výchovných omylů jsme se dopustili, že náš syn, naše dcera už nemá žádný vztah k víře a svátostnému životu, dokonce si tropí posměch z Božích přikázání, a myslí si, že v dnešní zlaté době svobody si může člověk dovolit všechno, včetně toho, co je v rozporu s Božím zákonem?“

Samozřejmě, že vinu mají ti rodiče, kteří se nestarali o náboženskou výchovu a vzdělání svých dětí. Tuto povinnost omezili pouze na příkazy: „Musíš jít v neděli do kostela, tak tomu v naší rodině vždycky bylo, budeš poslouchat, jinak tě potrestám...“ Proti tomu se dítě samozřejmě vzbouří a utvrdí se v představě, že katolická víra je něco, co se násilím vnucuje.

Ale ve většině případů nejde o tyto otce a matky. Velmi často se jedná o hluboce věřící rodiče, kteří pečlivě dbali o náboženskou výchovu svých potomků, víru jim hlásali jemně a s taktem, sami dávali dobrý příklad. Jenže ten Zlý nikdy neodpočívá a používá všechny prostředky, aby naše děti o správný vztah k Bohu připravil. I když byly sebelépe vychovány v katolické víře, jsou to po dosažení dospělosti svobodné bytosti s vlastní vůlí a musí nástrahám světa čelit sami. Proti nebezpečí, že klesnou do života ve hříchu nebo že přímo odpadnou od víry, je sice dobrá náboženská výchova doma mocnou zbraní, nicméně neuchrání je automaticky, protože není schopna negovat jejich osobní volbu. Tady jde totiž o zcela svobodné a dobrovolné rozhodnutí, ať už se nám to líbí nebo nelíbí. Jako lidé se svobodnou vůlí mohou zvolit – k zármutku rodičů – i zlo, aniž by otec nebo matka na tom měli nějakou vinu.

V současném světě číhá mnoho nástrah. Stačí jen, když mladý člověk vstupující do života se přestane pravidelně zpovídat a přijímat svátosti, aby se od svého nevěreckého okolí „tolik neodlišoval“. Pracovní vypětí v zaměstnání či při studiu nebo různé „koníčky“ ho odvádějí od modlitby, na kterou „nemá čas“. Jakmile se věřící člověk přestane zpovídat a modlit, je to závažný krok směrem k vlažnosti ve víře. A tady už se objevuje nebezpečí odpadu. Třeba začne chodit s dívkou, dívka s chlapcem – a protože většina zamilovaných dnes spolu intimně žije, tak se přece „nemůžeme lišit“, zvláště, když partner(ka) není věřící nebo má v tomto směru liberální názory. Je zde ale církev se svou naukou, která to označuje jménem „hřích“ – a tak to mladému člověku předávali doma i rodiče. Jenže on si v takové situaci často řekne: „Životní realita je jiná, církev v tomto zaspala dobu, mí rodiče jsou příslušníky starší generace a dosud to vůbec nepochopili...“ – a hned máme dítě tam, kde jsme je nechtěli mít. A jestliže církev „zaspala dobu“ v 6. přikázání, tak určitě zcela logicky ji „zaspala“ i v mnoha dalších bodech – a kolego-

vé, přátelé a také mnozí pedagogové se již postarají buď o úplný odpad od víry, nebo alespoň o maximální míru vlažnosti v náboženském životě. To se naprosto reálně stává i v těch rodinách, kde Bůh a víra byli na prvním místě, a je třeba to uznat jako fakt a konkrétní nebezpečí.

Otázkou je, jak se mají rodiče, případně i prarodiče zachovat, když vidí, jak jejich dospělé "ratolesti" odpadají od víry nebo žijí v rozporu s křesťanskou morálkou. Jde opravdu o závažný problém a neexistuje na něj univerzální recept, použitelný ve všech případech.

Jedno je ale jisté: Své dospělé děti nutno stále „vidět“, mít s nimi kontakt a mluvit s nimi. Ignorovat je a dávat jim najevo nepřítelství, protože žijí ve hříchu a odpadli od víry – to by byl opravdu nejhorší myslitelný postup. Bohužel jsou rodiče, kteří takovou situaci právě tímto způsobem řeší. I bloudící člověk reaguje příznivěji, když vidí, že je milován. Proto mu nelze odpiat lásku a srdečnost. Na druhé straně náš postoj musí být jasný a čitelný, žádná falešná „tolerance“.

Dospělý syn nebo dcera musí vědět, že já otec, matka, dědeček nebo babička s tím nesouhlasím.

Není samozřejmě vhodné a užitečné jim to neustále „otloukat a hlavu“, ale čas od času, zejména když se naskytne vhodná příležitost, je třeba se zeptat: „Byl(a) jsi už u zpovědi?“, „Kdy budeš mít církevní sňatek?“, „Kdy už se rozejdeš se svou vdanou přítelkyní... nebo se svým ženatým přítelem?“ apod.

A hlavně, nikdy neklesejme na mysli. I když se naše dobrá vůle setká s odmítnutím a zlostí, nevzdávejme to. Mocnou zbraní je láska, ještě mocnější je modlitba. Sv. Monika se dočkala obrácení svého syna Augustina až po 18 letech. A dějiny znají mnoho příkladů obrácených duší, dokonce i velkých světců, jejichž rodiče zvítězili až „ze hrobu“. Zemřeli, aniž se dočkali obrácení svých potomků, ale mnoho let po jejich smrti, když si děti ve svém hříchu sáhly na samé „dno“, v hloubce pádu si najednou vzpomenu na modlitby a prosby rodičů a v jejich životě nastala radikální změna. Láska je věčná! A co my ostatní křesťané? Můžeme nějak pomoci? Jistě, že můžeme pomoci, a dost kvalitně, modlitbou. Modlitba je síla, která všechno posouvá ke zdárnému výsledku.

Váš jáhen Pavel Urban

POSTNÍ ZAMYŠLENÍ P. JOSEFA ZVĚŘINY

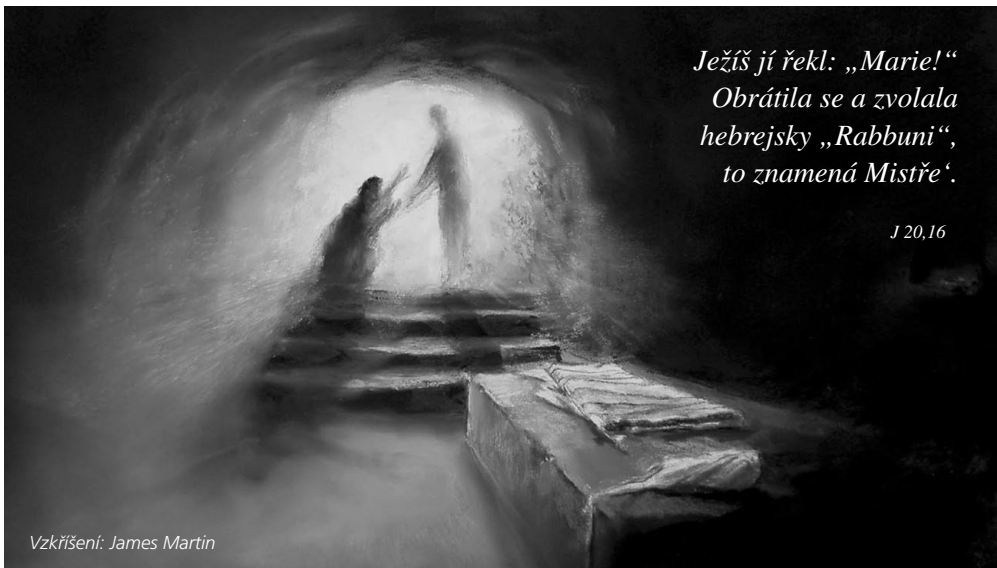
Radost!

Ježíš krátce před smrtí na kříži vydechne: „**Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?**“ (Ž 22,2) Slova jistě velmi zoufalého smyslu. Je však v nich skryto mnoho významů nejen různého obsahu, ale i různého emocionálního zabarvení. Tak to bývá vždy: hluboce fundované výroky, hluboce motivovaná umělecká díla, z hloubky vyvěrající činy zůstávají vždy studnicí živé vody pro různé interpretace, vždy se znovu a nově nabízejí, aby oslovily v nečekaných, dříve třeba netušených kontextech.

Tedy ono „proč jsi mě opustil?“ praví sice cosi velice smutného, vždyť se hovoří o opuštěnosti, ba o takové, která vzhledem k celému předchozímu životaběhu znamená osamocení právě od toho, kdo nyní opuštěnému byl tím nejdražším, komu byl oddán celou svou duší, celým svým rozumem, celým svým srdcem. A co ještě víc: vždyť Ježíš je jakožto Boží Syn vlastně ještě blíží Bohu-Otci, než

lidský syn svému pozemskému otci, svým pozemským rodičům. Je třeba pokusit se přijmout – alespoň pro to, oč usilujeme nyní pochopit – onu část cařihradsko-nicejského vyznání víry, která říká, že Ježíš Kristus je „jedné podstaty s Otcem“. Jakkoli nám rozum zůstává stát nad paradoxem trojedinosti křesťanského Boha, tedy jediného Boha ve třech podobách, jakkoli zůstane jistě mnoho nepochopitelného a tedy člověku Tajemstvím, přece jen, přijmeme-li toto Božské Tajemství a pokusíme-li se v jeho duchu se obrátit k té smutné větě na kříži, potom hloubka onoho zoufalství se ještě prohlubuje: vždyť znamená, že Bůh opustil Boha, že opustil sám sebe, že se sám sobě ztratil. Může být potom větší opuštěnost, než právě tato?

I když tudíž setrváme u té interpretace, která vnímá Ježíšovu opuštěnost jakožto součást Ježíšova utrpení a vydanosti, proniká k nám jakási zář pozitivního poslání události na Golgotě. Je tu však ještě druhá stránka: Ježíš nevzdychá vlastními slovy, on nepřipomíná svou samotu větou, kterou vytvořila

Vzkříšení: James Martin

*Ježíš jí řekl: „Marie!“
Obrátila se a zvolala
hebrejsky „Rabbuni“,
to znamená Mistře‘.*

J 20,16

jeho ústa teprve v dané chvíli, on cituje dvacátý druhý žalm, začínající právě slovy: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil. Český výraz „Žalmy“ je odvozen z PSALMOI, což je řecké slovo pro hebrejský výraz tehellím, čili chvalozpěvy. Jde proto o chvalozpěv na Boha. Ježíš tedy chce zpívat! Nemá sil, aby pokračoval, umírá. Naznačená píseň sice začíná otázkou opuštěného, avšak celý chvalozpěv, celý tento žalm vyslovuje jediný smysl: i ve chvíli, kdy spása je jakoby daleko, kdy Bůh na mé volání jakoby neodpovídal, kdy jsem tupen, se k Tobě, Bože, obracím: Nebud' mi vzdálen. Volal jsem takto, a Tyś mi odpověděl. Proto: „O Tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit.“ (Ž 22,23). A Žalm končí: „O panovníku budu vyprávět dalšímu pokolení, to přijde a bude hlásat jeho spravedlnost lidu, který se zrodil: To učinil on.“ (Ž 22,32).

Smysl této písně je jednoznačný: svědčí o věrnosti Bohu, o víře v Boha i v takové situaci, kdy jakoby tu nebyl s námi, kdy žízníme a hladovíme, kdy se cítíme opuštěni. Jestliže Křížovaný z posledních svých sil připomíná dvaadvacátý žalm, potom může být jen málo pochyb o tom, kam náznak míří: je to svědectví vydanosti a oddanosti Bohu i ve chvíli zkoušky nejtěžší.

Už zde se hlásí neopominutelný optimismus, neopominutelná radost křesťanské víry: nic ji nemůže znásilnit, není v dosahu světské moci. Právě ve chvíli, kdy se zdá, že mocní tohoto světa triumfu-

jí, se ukazuje jejich bezmoc. Utrpení – tělesné i duševní – vrcholí, ale v téže chvíli vrcholí i víra. Pro oči světa jako by vítězily brutální síly mocipánů, božská věčnost však vlastně skýtá vítězství něčemu zcela jinému: vztahu k Bohu. Neboť právě na Kalvárii je tento vztah, tento svazek znovu navazován, re-ligio se česky řekne náboženství a znamená opětné navázání, znovu se potvrzuje smlouva s Bohem, ono AMEN, která tak často slyšíme v kostele a které znamená nejen „tak jest“, nýbrž – a především – platí, držím nadále smlouvu, stále se cítím zavázán svazkem jakožto poctivý partner společenství v Bohu.

Ta pravá, velká radost je až vzkříšení: Ten, který podstoupil onu potupu, smrt, opuštěnost, vstává z mrtvých. Finis coronat opus – konec korunuje dílo, říkají latiníci – a je to dobře, že tento božský příběh má svůj „šťastný konec“. Je však radostný již dříve, opitimistický i v nejdramatičtějším centru tohoto dramatu člověka, dramatu Boha. Příběh Kristův je základem křesťanské víry. Křesťanská víra je nabídkou a výzvou, je šancí pojmout a přijmout utrpení, problémy, vůbec všechny „jámy“, s nimiž se člověk setká, jako příležitost pro pozitivní nasměrování: neboť i v těchto chvílích je vlastně Bůh s námi.

*Z knihy: Adventní a postní zamyšlení,
Radim Palouš, Jaroslav Šerých,
Univerzita Karlova 1992
(redakčně zkráceno)*

VELIKÉ VĚCI UČINIL S NÁMI PÁN A MÁME Z TOHO RADOST

Rádi bychom se s vámi podělili o náš příběh, a tak vzdali Pánu chválu a díky za velké věci, které s námi učinil Hospodin, a které má připravené pro nás všechny, co Mu věříme a úpěnlivě za ně prosíme. Jsme 5 let manželé. Touhou každého manželského páru je mít rodinu a přivést na svět potomka. Mnohokrát se stává, že tato touha se nenaplní a člověk zůstává se svými otázkami „proč právě já“ skleslý a bojuje s různými myšlenkami... Pán ale vždy zasáhne v pravou chvíli a nenechá svoji „ovečku“ bez pomoci.

Po mnohých úskalích a lékařských vyšetřeních, nám lékaři sdělili diagnózu: neplodnost, kterou dokazovala opakovaná laboratorní vyšetření. Taková odpověď nás hluboce zasáhla, ale nevzdávali jsme to. Začali jsme úpěnlivě prosit svaté o přímluvu v devíti denních pobožnostech a prosit o sílu a požehnání v této naší situaci. Když nám lékařka oznámila, že výsledky jsou stále špatné, a naděje na naše vlastní dítě se vzdalovala, rozhodli jsme se nastoupit na přípravný kurz adoptivních rodičů, který jsme absolvovali. Byli jsme zařazeni do pořadníku čekatelů. Ale vždy v nás tlela jiskřička naděje a víry, že jako Pán požehnal neplodné ženy ve Starém Zákoně, může požehnat i nám. Modlitby na tento úmysl pokračovaly a podporovaly nás i společné modlitby věřících. Takto povzbuzovaným nám Pán nakonec skrze přímluvu P. Marie rozvazující uzly požehnal (nověnu nám poradil Otec Michael) a nás zaplavila blaženost, díky a překypující radost z tohoto zázraku, který nám uštědřil Pán, skrze ruce Jeho a naší Matky P. Marie. Skutečnost, že budeme mít adoptované dítě, které nám po dvou letech čekání přidělili, se naplnila. Absolvovali jsme pár návštěv u profesionálních rodičů, u kterých bylo miminko dočasně umístěné. A najednou další radost. Těhotenský test ukázal, že jsem v požehnaném stavu. Byla to nepopsatelná radost, plná emocí. Pán, když dává, tak vždy s plnou přetékající náručí!!! Nastaly ale drobné komplikace, následné rizikové těhotenství a úřad

přidělil dítě jinému páru. Vyrovnali jsme se s tím, takto uděláme radost jinému manželskému páru, který byl ve stejné nebo podobné situaci jako my, a přijali to jako Boží vůli.

Úmyslem tohoto našeho příspěvku je povzbudit vás, abyste se nikdy nevzdávali a nepodléhali melancholii, ale spoléhali vždy na štědrou ruku Hospodina. Využijte společné modlitby a vytrvejte v nich.

Díky Ti, Bože!!!

J & M

OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM TAIZÉ ANEB JAK JSEM HO VNÍMAL SVÝM POHLEDEM

Když jsem byl mladý chlapec, byl jsem poučen, že se musím snažit žít tak, abych se dostal do nebe. V nebi blažení lidé spolu s anděly zpívají žalmy, oslavují Boha a klaní se mu. Ve své fantazii jsem si představoval, jak to v nebi může vypadat. Znal jsem prostředí venkovského kostela, kam jsme s rodiči chodili na bohoslužby (tj. klanět se Bohu). V zimě bylo uvnitř hodně chladno a klečet na studené podlaze nebylo ani v létě příjemné. Představa, že bych celou věčnost měl klečet před Bohem, zpívat mu a ještě se z toho radovat, nebyla vůbec lákavá. Znal jsem mnohem zajímavější činnosti jako například hrát fotbal, lézt po stromech, plavat, jezdit na kole a v zimě lyžovat nebo bruslit atd.

V roce 1990 jsem prožil setkání Taizé v Praze, na které s nostalgií vzpomínám. Byl jsem ještě mladý, bylo mi tehdy 27 let. Byl to rok po pádu železné opony, čas plný očekávání a seznamování se s tím, co pro nás bylo nedostupné za přísně střeženou hranicí. Vše pro nás bylo tehdy nové, úžasné. Když jsem se dověděl, že na konci roku 2014 bude opět setkání Taizé v Praze, těšil jsem se, že si připomenu báječnou atmosféru tehdejší doby a také nadšení a naděje, které jsme tenkrát prožívali. Přál jsem si, aby se také mých dětí dotkl duch Taizé, který v těchto setkáních proudí. Zapojil jsem se podle svých možností do přípravy v naší farnosti. Jsem přesvědčen, že setkání patří mladým, je určeno především pro mladé, a proto by se měli zapojit především mladí. Ale ve fázi příprav jsem nějak u svých dětí nepozoroval

nadšení a veliký zájem. Na rodinné radě jsem nadnesl téma, zda a kolik cizinců bychom mohli ubytovat u nás? Jakou přijmeme národnost, abychom byli schopni se domluvit? Dohodli jsme se na kompromisním řešení přijmout 3 osoby, děvčata, protože ta potřebují větší komfort v podobě teplé vody. Protože kluci jsou víc otužilí a tak snáze snesou nepohodlí ve školách. Do dotazníku jsme uvedli, že jsme schopni se domluvit anglicky, německy, ruský, slovensky, polsky a v základech francouzsky nebo španělsky. Syn Josef, který nejlépe mluví anglicky, dával najevo, abychom neočekávali, že nám bude tlumočit. Byl jsem si jistý, že se na základních věcech domluvíme i bez něho, ale přišlo mi líto, že bez něho nebudeme schopni sdělovat si navzájem více informací o prostředí, v němž žijeme, o zvycích, o kultuře, atd. Také by mi bylo líto, kdyby se Josef nezapojil. Nakonec překonal své postpubertální řeči a mile nás všechny překvapil nejen rozsahem znalostí při tlumočení přes angličtinu, ale i svým plným zapojením.

Na konec roku jsem si naplánoval dovolenou a doufal, že si odpočinu a také se zapojím do zpěvů nebo i jinak do setkání. V den příjezdu se Praha zkrášila sněhem, který ji v noci odělal do sněhobílého roucha, a tím přikryl nepěkné šmouhy, odpadky a špínu, které bohužel na mnoha místech Jižního Města patří ke všední samozřejmosti. Dopoledne Prahu zalilo slunce a já s napětím očekával, koho dostaneme přiděleno. Když mi volala dcera, která byla v týmu lidí na příjmu, že nám byly přiděleny tři Italky, trochu mě to vyděsilo. Italštině nikdo z rodiny nerozumí a také o temperamentu některých Itálů kolují spíše negativní zprávy. Ukázalo se, že Italky jsou schopny komunikovat anglicky, a protože všechny pocházely z města poblíž francouzských hranic, neprojevovaly se „divokým temperamentem“ Siciliánů. Ubytovali jsme je v pokoji našich dcer, které dočasně musely spát na rozkládací sedačce v obýváku. Po přivítání jsme nechali holky rozložit věci, připravili jim teplý čaj a buchtu, při které začala prvotní konverzace. Dověděli jsme se, že se jmenují Julia, Alica a Martina, odkud přijely, co studují (např. Alica nepovinný kroužek „soprano lyrico“) a další zajímavosti o jejich rodinách a Itálii. Když jsem se ujistil, že moje děti Katka a Josef zvládnou roli hostitelů, odešel jsem do KCMT pomáhat s příjmem dalších hostů. Bylo to právě vhodné, neboť dorazily velké skupiny z Běloruska, Litvy, Polska, Ruska a další méně početné národnosti. Trochu mi vadilo, když se slovansky mluvící pokoušeli na mě

mluvit anglicky, neboť v tomto jazyku nejsem zbláhleý, zatímco v ruštině jsem před lety úspěšně maturoval. I když se vyskytly dílčí potíže, nakonec každý poutník byl umístěn k někomu nebo někam, kde by mohl na noc ulehnout.

Moje přání, aby setkání v srdcích našich dětí zapálilo stejnou jiskru nadšení a zanechalo v duši nerasmazatelnou stopu, kterou jsem trvale poznamenan z setkání před čtvrtstoletím, se nakonec naplnilo. Děti to chytlo! Je úžasné pozorovat, jak to funguje. Kromě zapojení se do ranního programu ve farnosti, se holky rozhodly jezdit na večerní program na Letnou. Každý večer a hlavně ráno u snídaně jsme si vyměňovali aktuální zážitky.

Při jedné debatě jsem zmínil dávnou zkušenost svého dědečka s Itálií, který byl ve svých 18 letech rakousko-uherským mocnářstvím poslán na italskou frontu. Když jsem byl malý chlapec, vyprávěl o tom, jak byl zraněn po výbuchu dělostřeleckého granátu a zajat. Jak zraněný ležel s mnoha dalšími raněnými a umírajícími na podlaze katedrály v Miláně, jak bylo mnoho raněných a málo lékařské pomoci, jaké měl štěstí, že přežil a jiní to štěstí neměli. Jak nechtěl nesmyslně zabíjet lidi, které nepovažoval za své nepřátele. Jak úmyslně střílel nad frontu, aby někomu neublížil, protože kdyby zcela odmítl střílet, byl by zastřelen svým velitelem. Uvědomil jsem si, že tehdy byl ve věku mého syna, a při tom jsem si vybavil obavy, které museli prožívat dědečkovi rodiče, když měli syna na frontě. Nic o něm nevěděli a kolem se nesly zprávy o mrtvých a zraněných. Tuto emoci umocnilo zjištění, že také dědeček Julie, který se narodil v roce 1901, musel bojovat ve stejné válce na Italské straně. A nečekaně jsme zjistili, že spolu za stolem v míru a přátelském duchu sedí potomci dědů, kteří v první světové válce mohli – ne ze své vůle, ale donucení okolností – stát proti sobě se zbraněmi v rukou.

Každé dopoledne jsme docházeli zpěvem podpořit společnou bohoslužbu v Komunitním centru Matky Terezy. Nebylo nás ve sboru mnoho a také nachlazení nebo viróza obcházela některé zpěváky. Příjemným překvapením pro nás byla podpora několika cizojazyčných účastníků setkání, kteří zavítali mezi nás podpořit zpěv a hudební doprovod. Nejvíce jsem si oblíbil sympatickou Japonku Kimiko, která byla usměvavá a velmi přátelská. Když na Silvestrovském festivalu národů spolu s několika dalšími Japonci za doprovodu klavíru zpívali japonskými slovy

melodie z Dvořákovy Novosvětské a Smetanovu Mou vlast, dojalo mě to až k slzám. Od tohoto setkání pro mne Japonci už nejsou bezejmenné tváře ze vzdálené země na opačném konci světa, ale navždy si budu vybavovat tyto konkrétní sympatické osoby. Setkání s nimi mi zmenšilo svět. Opačný konec zeměkoule už pro mne není cosi cizího, vzdáleného a nedostupného, ale mám ho blízko v srdci, v sympatických vzpomínkách na několik milých a přátelských lidí. Silvestrovský program strávený mezi mladými z celého světa byl pro mne nejlepším silvestrovským večerem, který jsem za svých více než padesát roků zažil. Ve stínu informací o válce na Ukrajině, zabíjení v Sýrii, Iráku a dalších negativních zpráv jsem z účasti a projevů mladých poutníků vnímal naději na lepší svět. Každá země předvedla něco ze své kultury, zvyků a všichni jsme byli obohaceni. Když jsem sliboval, že naše Italky spolu se svými dětmi doprovodím po skončení programu domů, netušil jsem, že se festival národů tolik protáhne. Vrátili jsme se před třetí hodinou ranní, kdy už všichni byli unavení a naše Italky i trochu smutné, protože jejich země se ještě nedostala na pořadí. Příjemně mne překvapila samozřejmost, s jakou dnešní mládež komunikuje mezi sebou anglicky.

Na Nový rok manželka uvařila k obědu českou klasiku: vepřo-knedlo-zelo. K její spokojenosti holčákům chutnalo. Po obědě měla děvčata možnost se zúčastnit národních programů v Praze. Nechali jsme je rozhodnout, zda toho využijí nebo, jako druhou variantu, bychom jim mohli ukázat zajímavosti Prahy. Holky zvolily procházku s námi. Abychom je moc neunavili, navrhli jsme, že vyrazíme o třetí hodině. Chtěli jsme s nimi dojet metrem na Vyšehrad, pak tramvají pod Petřín a odtud procházkou přes Strahov na Pražský hrad. Na těchto místech potkáte je-

dinečné výhledy na Prahu, které nikdy neklamou. Pak jsme měli v plánu doprovodit je na metro, kterým se dostanou do Letňan. Chvilí jsme u stolu povídali a přitom padl návrh, že by si děti mohly spolu zazpívat písničku, kterou by znaly obě strany. Nezůstalo u jediné písničky. Na procházku jsme tak vyšli až před čtvrtou hodinou a na Vyšehrad dojeleli s posledními zbytky světla. Procházka po Vyšehradu a pohledy z něho na Prahu se Italkám natolik zalíbily, že nikam nespíchaly. Když jsme slezli z Vyšehradu na nábreží, nemohli jsme se nacpat do přeplněných tramvají. Jak se posléze ukázalo, Pražané zrovna putovali do centra na novoroční ohňostroj. Po třetím neúspěšném pokusu o nástup do tramvaje jsme zvolili pěší přesun do centra po břehu Vltavy. Také odtud je večerní osvětlená Praha krásná a pohled na panoráma Hradu je dechberoucí. Na Palácového náměstí už bylo jasné, že dosáhnout Pražský hrad se stalo časově nemožné. Vyprovodili jsme holky metrem na Florenc, kde ony přestoupily na céčko do Letňan, a my se opačným směrem vraceli na Jižní Město. Příští ráno byl poslední den pobytu a tedy den loučení. Měl jsem pocit, že nás opouští někdo blízký z rodiny, jak nám za těch několik dní děvčata přirostla k srdci. Ujistění o tom, že setkání se pozitivně dotklo mých dětí, se mi dostalo tehdy, když se holky vrátily z posledního loučení v KCMT a hned ve dveřích se na mne obrátily s otázkou: „Tati, že nás pustíte příští rok na setkání do Valencie?“

Znovu jsme se mohli přesvědčit o pravdivosti slov z písně o svatém Františkovi: „Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme“.

Pod vlivem všech zážitků jsem byl dojat slovy našeho kněze Michaela, když na závěr novoroční mše děkoval všem, kteří se velkým nebo malým podílem zapojili a přispěli k vytvoření báječné atmosféry těchto opravdu mimořádných dnů. A hlavně mě dojalo, že nezapomněl poděkovat Bohu, neboť bez něho by nikdy nic takového nemohlo být! Přitom jsem si vzpomněl na své dětské představy o nebi. Pokud v nebi blažení lidé spolu s anděly zpívají žalmy, oslavují Boha a klaní se mu a prožívají to způsobem, jakým jsme mohli prožít toto setkání důvěry Taizé, pak už se do nebe moc těším. Přitom doufám, že je v nebi možné jezdit také na kole, hrát fotbal, lyžovat a vykonávat spoustu dalších zájímavých činností. I to je pro mne důvodem, proč snad nyní již rozumím, že je skutečně možné vděčně s radostí v srdci a věčně chválit Boha. **jsc**

BYLO TO MILÉ A PŘÍJEMNÉ, LÍBILO SE NÁM TO...

Máme dvě malé děti a tak si čas od času říkáme, že by bylo fajn domluvit si hlídání a vyrazit někam jen my dva. Pozvání na valentýnský večer do KCMT nám dalo konkrétní termín a pobídku k tomu to konečně po dlouhé době udělat. Už to samo o sobě bylo moc fajn. Naši účast na večeru jsem s Vlastou domlouvala já a manželovi jsem to sdělila buď nějak mimochodem, nebo vůbec. Když mi tedy 12. 2. ráno na mobilu pipla upomínka a volala jsem manželovi, jestli s tím počítá, odpověděl vstřícně, že o tom neví, ale že je to milé.

Večer začal vesele. Manžel mi jako poděkování za organizaci večera koupil květinu. Koupil, ale nedonesl. Když totiž v předsíni kontroloval stav zakoupené gerbery, zjistil, že papír, který drží v ruce, je prázdný. Někde ji vytrousil. Dost jsme se nasmáli a získali novou historku pro vnoučata. Večer začal milým přivítáním Vlasty a povzbuzením k jeho využití a prožití. Milé pro mne bylo to, že u jednoho ze stolů seděli manželé, kteří nás provedli nejen předmanželskou přípravou, ale i nedávnými manželskými večery. Byla to taková milá upomínka toho, že i ti, kdo dávají a vedou, potřebují čerpat a nechat se vést.

Moderování večera se skvěle zhostila Vlasta Hamalová. Připravila nám několik (dobrovolných) úkolů. Ty mě mimo jiné přiměly zamyslet se nad tím, kolik z vytčených pravidelných aktivit a snah zaměřených na péči o vzájemný vztah, které jsme si vybudovali nebo obnovili během cyklu manželských večerů, nám zas nějak vyšumělo. A jak je to velká škoda. Jednu z aktivit během tohoto večera jsme prošli už na manželských večerech, a tak pro mne bylo opět trochu překvapení, že manžel má pocit, že to, co mu říkám, ještě nikdy neslyšel a stejně tak já mám pocit, že se o stejné věci dozvídám něco zcela nového, nebo jiného. Velmi milá a silná pro mne byla i přítomnost Michaela Špilara. A to nejen, když nám osobně servíroval jídlo, ale hlavně při modlitbě a požehnání v kapli. Chvilé ztišení a modlitby v kapli spolu s ostatními páry i požehnání samotné byly těžko popsatelné – snad se dá říci alespoň překvapivé, povzbuzující a příjemné.

V tom, co jsem napsala, nějak často používám slovo „milý“. Ale on ten večer prostě milý byl. A nejen to. Byl inspirující, veselý, odpočinkový... Moc děkujeme všem, kteří se na organizaci tohoto večera podíleli a umožnili nám jej takto krásně strávit. Všem, kdo by o této akci uvažovali příští rok, doporučujeme.

Manželé Belošovičovi

KAŽDÁ ŽENA BYLA OBDAROVÁNA RŮŽÍ...

Pozvat na valentýnskou večeři není nic neobvyklého. V inzerci KCMT bylo navíc uvedeno překvapení. Vzhledem k místu konání jsme očekávali nejen materiální, ale i duševní potravu, a proto jsme neváhali. Blíže k programu nám pořádající Vlasta Hamalová nechtěla moc říci. Pouze jsme byli ujištěni, že nám nebude „ubližováno“.

Večeře byla v předsálí kostela MT, kde se nakonec sešlo 14 párů různého věku. K jídlu byl postupně předkrm: pečivo s bylinkovým máslem, následoval smažený řízek s bramborem a okurkou, dobré víno dle vlastního výběru, a nakonec výborný závin třeba i s kávou. Nečekali jsme to a až jsme se trochu styděli, že se obsluhy a roznášky chodů kromě příjemné slečny Magdy zručně ujal také farář P. Michael.

Současně v průběhu večera, kdy hrála tlumená hudba, nám paní Hamalová dávala různé úkoly, které měly přispět k uvědomění si například okolností spo-

lečného seznámení se a také lepšímu porozumění tužeb a přání svého partnera. Většinou byl k pochopení uveden i příklad z osobního života.

Ve druhé třetině jsme přešli do kaple, kde za společného zpěvu pan farář Michal jednotlivým párům požehnal a s porozuměním řekl i několik hezkých vět. Každý mohl říci i v přímělu své přání, případně poděkování.

Na závěr byla každá žena obdarována růží. Akce se podařila a touto cestou chceme ještě jednou poděkovat organizátorům.

J+J Procházekovi

VEČER BYL MILÝ, INSPIRUJÍCÍ, VESELÝ A ODPOČINKOVÝ

„Příjemný večer, při kterém jsme se mohli dvě a půl hodiny věnovat jen sami sobě. Dobrá večeře a víno, zajímavý program, který nám pomohl dozvědět se, jaká velká přání má každý z nás, a na co hezkého bychom se mohli do budoucna společně těšit.“

Manželé Helena a Stanislav Kněničtí

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci, přeji vám požehnanou postní dobu. Kéž vám k jejímu hlubokému prožití přispěje i březnový program v KCMT. Každý čtvrtek bude probíhat postní duchovní obnova; obsáhne čtyři různá témata. Páté setkání pojmem netradičně – 19. března nám teátr Víti Marčíka přijede zahrát divadelní představení „Moravské pašije“. Jestliže máte rádi divadlo, využijte této příležitosti, dokud nám časný západ slunce umožňuje přirozeně „zatemnit“ náš sál, v létě již zahrát pěkné divadlo nebude kvůli chybějícímu zatemnění možné. O každoroční Bachovy pašije podle Jana určitě nepřijdete, konají se opět na Květnou neděli.

Připravili jsme pro vás jarní koncert, snad vám dodá trošku energie do žil romantický folk v podání skupiny Strunovrat a sopránistky Ivy

Ryzové. Vstupné na naše kulturní akce stále zůstává dobrovolné, neváhejte pozvat i svoje přátele a známé.

Nabízíme také kreativní nedělní dílnu, kde se naučíte vyrábět mramorované papíry. Ještě máme poslední volná místa na čtvrtečních kurzech keramiky pro děti i pro dospělé a na úterňím kroužku tanečků pro děti při klavíru.

S jarem na obzoru začínáme přemýšlet o tom, co bychom mohli ve farnosti zlepšit i po stránce materiální, do čeho by se eventuálně mohlo a mělo zainvestovat, co by chodu farnosti nebo efektivnímu využití KCMT, fary i kostela sv. Františka nejvíce prospělo. Máme připraveno několik dílčích projektů, které jsme diskutovali i během setkání ekonomické rady farnosti. Pro některé z nich si ještě necháme sestavit konkurenční cenovou nabídku a poté vás seznámíme s projektem či projekty, kterým letos dáme zelenou.

Karina Juráková
ředitelka KCMT

6. února jsme plesali...

14. února byl Masopust

Rozhovor s Vítou Marčíkem, loutkářem a komediantem pro Boha

VELIKONOCE NEJSOU O SMRTI

Jak se z člověka, který pracuje v technickém oboru, stane komediant? Kde se vzal ten impuls všeho nechat a jít za divadlem?

Stalo se to tak, že v roce 1990 jsem dostal nabídku hrát v Malém divadle v Českých Budějovicích. Má žena dala svolení a celá rodina jsme se odstěhovali z Rožnova pod Radhoštěm do Českých Budějovic. Velice jednoduše řečeno a taky nepřesně. Odpověď by mohla znít i jako: má velká touha a její velká odvaha a tolerance a schopnost se všeho vzdát způsobila, že jsme odjeli s dvěma dětmi do cizího nejistého prostředí. A taky naše mládí a nezodpovědnost, protože to bylo dost nezodpovědné odejít z „jistého“ zaměstnání v Tesle v Rožnově p. R. na jednoroční smlouvu do divadla...

A taky věřím a doufám, že to Bůh tak chtěl...(připitoměle se usmívám). Bůh ví, co chtěl, a co jsem si svévolně udělal, přemluvil svou ženu a ze slušného elektrikáře, který to ale opravdu moc neuměl, se stal komediant, pohádkář, vypravěč.

Před vánocemi hrají různá divadla všelijaké variace na „betlémský příběh“. Popravdě neznám skoro žádné nadšence, kteří by se pustili do tématu pašiji. Jak jste na to přišel Vy? Jak se vlastně Moravské pašije“ rodily?

Betlémský příběh jsme hráli už spoustu let, snad patnáct, a ještě před tím, v jiné formě, asi pět. V roce 1992 Jidášovo pokušení a pak Markovo evangelium. Jen v kostelích. V té době o to byl zájem ze strany kněží i věřících. Ale naše forma byla trochu drsná, neboť kulisy byly dřevo, železo, lešení ... prostě harampádí, co jsme kde našli, a při představení se i kouřilo a já jsem si uvědomoval, že musíme hrát na ulici, neboť tam je třeba „hlásat“! Věřící v kostelích o Bohu ví a netřeba je křikem pobuřovat Ale doba se mění ... Já stárnu a čím dál víc si uvědomuji, že v divadlech i v kostelích mám pobuřovat, ne abych urážel, to ne, ale jen tak lehce naštvat.

Lidé ve světě touží po duchovnu, a tak hledají... meditují ... naslouchají, ale jelikož Boha neznají jménem, jsou ve velkém nebezpečí.

Lidé v kostelích Boha jménem znají, ale často nevěří, že žije, že je to Bůh živý. O Velikonocích zpíváme Haleluja a přitom se tváříme, ale spíš prožíváme to, co apoštolové zamčení v domě. Nechceme otevřít Marii, která nám běží říct, že mluvila s andělem, že hrob je prázdný a že Ježíš vstal z mrtvých... Často těch padesát dnů do Letnic protahujeme na padesát let i více a se strachem z nicoty pozorujeme blížící se smrt...

Uf, to jsem zase řekl, co jsem nechtěl. Ale důvodem není vyvolat strach, důvodem je naděje. Neboť Velikonoce nejsou o smrti, ale o vzkříšení. Tak i náš život končí díky Bohu životem a ne smrtí, i když nás na naší cestě čeká a všechny.

Z těchto důvodů vznikly Moravské Pašije. Je to vyprávění sirotka, možná blázna, který tvrdí, že viděl, jak křižují Ježíše. Pan farář mu říká, že to není možné, neboť Ježíše ukřižovali jen jednou a provždy a že to stačí ... Pan farář má určitě pravdu, ale proč ho pořád vidím, jako by umřel znovu a za mě?

V Budějicích jste zavedli úžasnou tradici, při jejímž zhlédnutí jde mráz po zádech. Můžete něco málo k tomu říci?

Velikonoční hrkání je stará tradice, která nahrazuje od čtvrtčního večera až do sobotního poledne zvony, které v té době v kostelích na celém světě nezvoní.

Tradice velikonočního hrkání je víceméně záminka, možná i provokace, která má být základem k pouličnímu dění. Pouličnímu divadlu, které má symbolicky vyjádřit okamžiky, které se děly dávno, ale zároveň se neustále opakují... Je to taková příprava na několika-denní divadelní představení. Oslavu toho, co se ani vyjádřit slovy nedá. Možná jde o oslavu smrti Boha a Jeho zmrtvýchvstání.

Letos se budou tesat kříže na hlavním budějovickém náměstí. Dvanáct křížů od nejmenšího metrového až po čtyřmetrový. Bude to takový pokus o křížovou cestu. Je zvláštní pozorovat tesaře, kteří ručně širočinou otesávají dřevo... jen rány beze slov...

Jak vlastně „komediant Boží“ slaví Velikonoce a čím pro Vás jsou?

V neděli na Vzkříšení 5. 4. 2015 bude svatba: koláčky, pečený roční beránek bez vady, víno...

Odněkud přichází Nevěsta se Ženichem, líbají se, poskakují, tančí a s nimi i spousta svatebčanů. Plné Piaristické náměstí. Nevím odkud přichází

i muzikanti ... Začíná největší a nejdelší svatba, na které jsem byl. Trvá osm dní a nocí. Jí se, pije a hoduje, tančí a zpívá a zase jí, pije, hoduje, dokud víno nedojde. Už se myslelo, že svatba končit bude, pak ale přijde jeden mladík a řekne: „Přineste mi dvanáct věder plných čisté, průzračné vody...“

Letos to bude jen v neděli, učíme se slavit...

**Děkuji za rozhovor
Vlasta Hamalová**

Dne 19. 3. v 18.45 hod. zveme do KCMT na „Moravské pašije“. Velikonoce, pašije, ukřižování Krista tak, jak je upravil a zahraje komediant, a loutkář **Víťa Marčík**.

KRISTU ODEVZDALY SVŮJ ŽIVOT A ON BYL JEJICH SILOU

Sv. Perpetua a Felicita

Jedná se o dvě vdané ženy z městečka Thuburbo Minus v blízkosti Kartágu, což je na území dnešního Tuniska v severní Africe. Dvaadvacetiletá Vivia Perpetua pocházela ze vznešené rodiny v Kartágu. Porodila první dítě, které ve vězení kojila. S ní sdílela osud křesťanské vyznavačky za císaře Septima Severa i otrokyně Felicita v osmém měsíci těhotenství. Obě byly čekatelkami na křest a s nimi byli uvěznění další tři katechumeni. Revokát, který prý byl manželem Felicity, Saturnin, Sekundin a k nim se dobrovolně přidal Satyr. Všichni byli později společně a krutě popraveni v cirku.

Perpetua dělala ve vězení zápisky o tom, co prožívaly. Uváděla v nich: „Když jsme byly ve vyšetřování, pokoušel se mne otec od víry odvrátit. Řekla jsem mu: »Otče, vidíš zde ten džbáněk? Nelze jej nazvat něčím jiným než co vyjadřuje, čím je. A já se také nemohu jinak vyjádřit, než že jsem křesťanka.« Otec se rozzlobil a uhořel mne. Za několik dní jsme ve vězení byly pokřtěny. Brzy na to jsme byly obě uvrženy do podzemního vězení. Byl to hrozný den. Nepředstavitelné teplo sálalo z toho množství lidí. Vojáci si k nám moc dovolovali.

Později nám diakoni Perpetius a Pomponius úplatkem dopomohli k tomu, že jsme na několik hodin mohly být v lepším koutku našeho vězení, kam nás zavedli. Kojila jsem své dítě, které bylo od hladu velmi slabé. Obrátila jsem se na matku a bratra a jim jsem své dítě odkázala. Také jsem prosadila, že pár dnů jsem mohla mít dítě ještě u sebe v žaláři. Později jsme byly u výslechu u státního navládního Hilarianuse

a jeho rozsudek zněl: „šelmám“. Chtěla jsem mít ještě do té doby dítě u sebe, ale otec to nedovolil...”

Když nadešel den popravy, muži byli nejprve do krve zbiti koženými řemeny. Na Perpetuu a Felicitu vhodili síť a potom vypustili divokou krávu se špičatými rohy, která je zraněné vláčela po cirku. Pak byl Satyr předhozen leopardovi a zůstal polomrtvý v kaluži krve, po něm byli šelmami ztýráni ostatní tři muži a nakonec všichni ve středu arény usmrceni. Gladiátor jim mečem prořízl hrdlo. Kristu odevzdali svůj život a on byl jejich silou v nejtěžších okamžicích.

Původní místo hrobu těchto mučedníků není známé, ale ve IV. století byly jejich ostatky uloženy do nové baziliky, která byla v pozdějších stoletích zničena. V roce 1907 se však na místě basiliky našly zachovalé hrobní nápisy Perpetuy, Felicity a dalších mučedníků. Obě dvě ženy jsou také připomínány v 1. liturgickém kánonu při mši svaté.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Dnes se budu obzvlášť snažit, aby má řeč odpovídala mému křesťanskému přesvědčení.

V lásce k Tobě, Bože, nacházely svaté mučednice Perpetua a Felicita sílu, aby se nezálekly svých mučitelů a překonaly smrtelná muka; na jejich přímluvu posiluj i naši lásku, aby stále rostla. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

(závěrečná modlitba z breviáře)

www.catholica.cz

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

GRÜN, Anselm: **Eucharistie**

Karmelitánské nakladatelství. 85,- Kč.

„Říkáva se ‘mám to v krvi’, a to znamená to, že to patří k našemu nejvnitřnějšímu bytí. Protože jáme Ježíšovo tělo a pijeme jeho krev, máme podíl na jeho nejvnitřnějším bytí, na jeho lásce, která je silnější než smrt. Odedávna viděli básníci pouto mezi láskou a smrtí. Teprve tváří v tvář smrti ukazuje láska svou podstatu a sílu, která smrt přemáhá.“

Když porozumíme tomu, co slavíme při mši svatě, bude náš všední život skutečně chozením ve víře. Knižečka objasňuje jednotlivé obřady a úkony a nabízí zajímavé podněty, jak při slavení Eucharistie utvářet skutečné společenství víry a radovat se ze svého vykoupení, z nově nabyté svobody.

GRÜN, Anselm: **Biřmování**

Karmelitánské nakladatelství. 85,- Kč.

„Duch z ustrašené skupinky učedníků formuje církev. Když Duch na učedníky sestoupí, vytvoří společenství, vzniká církev, tedy skupina lidí, kteří Ježíšovou mocí činí totéž, co činil on. Při biřmování jde o to, že jsme naplněni Ježíšovým Duchem, abychom mu v tomto světě vydávali svědectví, abychom v síle Ducha činili divy uzdravení a povzbuzení a odhalovali v tomto světě ducha zla.“

K čemu je vlastně biřmování? To je otázka mnohých křesťanů. Kniha je určena biřmovancům, jejich rodičům a kmotrům a také těm, kdo s přípravou na přijetí svátosti biřmování pomáhají.

WATS, Greg: **Temné noci Matky Terezy**

Karmelitánské nakladatelství, 249,- Kč.

Matka Tereza je moderní ikonou lidské dobroty, empatie a lásky. Jak se však stala prostá dívka z Albánie tak významnou, mezinárodně uznávanou osobností? Teprve nedávno vyšla najevo překvapivá skutečnost: „Zatímco si svět myslel, že Matka Tereza má horkou linku k Pánu Bohu, ona celou dobu bojovala s pocity prázdnoty, vyprahlosti modlitby a odmítnutí Bohem.“ Navzdory překážkám zvenčí a duchovní temnotě, kterou prožívala uvnitř, však věrně pokračovala ve svém díle, které zasáhlo nesmírné množství lidských životů na celém světě.

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Pohni, Pane, národy, aby znovu toužily po životě pokojném a po spolupráci. Rozptyl ty, kdo chtějí a kdo připravují války a smějí se slovům Tvých proroků, že přijde čas a budou skutky meče v pluhu a oštěpy v srpy. A nám dej víru, která neláme hůl nad nikým, a lásku, která nekřičí zlobu proti odpůrci, lásku, která nikdy nepřestává. **Jaroslav Šimsa**

■ Krev mučedníků se stává semenem křesťanství? Ano, na druhou stranu je třeba říct, že když člověk za něco položí svůj život, nedokládá to ještě, že ta věc je dobrá, protože lidé jsou schopni pokládat život i za věci problematické a špatné. **Jan Sokol**

■ David má nesmrtelné zásluhy o to, že se stal Jeruzalém slavný. Král dal totiž přenést archu úmluvy na hrad Sión, který se tak stal Svatým Siónem... Třikrát denně se modlí věrný žid za město Davidovo: „Smiluj se, Pane, náš Bože, se svým bohatým smilováním nyní nad Jeruzalémem, a Siónem, místem Tvé slávy...“.

Anna Jedličková

■ Longing for light, we wait in darkness. Longing for truth, we turn to you. Make us your own, your holy people, light for the world to see. Překlad: Toužíme po světle, ale čekáme ve tmě. Toužíme po pravdě, proto se obracíme k Tobě... Stvoř nás svým svatým lidem, aby svět v nás uviděl Tvoje světlo.

■ **Z kurzů Alfa.** Dotaz: Co je důležitější – Bible nebo Eucharistie? Odpověď: No, kdyby nebylo bible, asi bychom nic nevěděli ani o Eucharistii. Proto jsou nejdůležitější obě!

■ Veselé moralitky: Já jsem nervózní. Ty jsi podivín. On je blázen. Optimista vidí v ementalu sýr, pesimista díry. Pesimista má láhev poloprázdnou, optimista poloplnou. Optimista chybí stejně často jako pesimista, ale je přitom mnohem šťastnější!

KSK
PRAHA

CO BYLO A CO BUDE?

co BYLO

Z kroniky
Sněhové vločky

Schůzka 16. 1.

Na schůzce jsme se sešli jako vždy v 15.45. Řekly jsme si nový pokřik, který vymyslela Veverka:

„V jednotě je naše síla, důvěřuj nám, vlastní milá, společně jdem dál a dál, to je vlastní ideál“.

Potom jsme hrály hru s tím, co si bereme na schůzku, výpravu a 2denní výpravu (šátek, nůž, tužka + zápisky, pláštěnka, jídlo, pevné boty, atd.).

V klubovně jsme hrály hru s Eliškou. Ale ještě před tím jsme se posouvaly po mapě. Hra byla o tom, že jsme se rozdělily na Červenky a Fialky, na stole byly lístky a vždy jsme si jeden vzaly a musely jsme ostatním předvést, co tam je. Všechna ta slova měla jedno nadřazené. To bylo souhvězdí (Vodnář, Lyra, Kružítko, Blíženci, Lev, Pastýř, Štír, Pegas, Jižní koruna).

Vyhrály Fialky, ale jen o 1 bod. Nakonec jsme hrály hru, že jeden šel za dveře – druhému se namaloval puntík na ruku a ten, co byl za dveřmi, musel uhodnout, kdo má puntík na ruce a pak byl konec schůzky. Byla to dobrá schůzka. *Zapsala Můmie*

Sobota 17. 1.

Dorazili jsme ráno do města Mantúlie a zúčastnily se po malých skupinkách soutěže v přípravě špízů – Špízoklaní, odpoledne jsme pak šly plavat.

S KSK Praha
na jednodenním lyžování

O jednodenních pololetních prázdninách zaplnila Chodovská farnost doplněná několika přespolními sportovci autobus a vyrazili jsme s lyžemi a snowboardy do Krkonoš. Lyžovali jsme v Herlíkovicích. Po nemastné, neslané lednové zimě–nezimě, nastaly o pololetkách v pátek neskutečně ideální sněhové podmínky. Lyžovalo se s instruktory i bez nich. Začátečníci pokročili a pokročilí vykořili k novým lyžařským horizontům. Do povinností druhého pololetí se všichni vrátili posílení a osvěženi.

Svatba Lenky a Vaška ...a vzali se

Vašek s Lenkou se vzali v sobotu 7. 2. po důkladném seznámení v dělném prostředí dobrovolníků na sportovních táborech KSK Praha. Lenka známá z role „zdravušky“ na vodáckých táborech Voda Basic a lyžařských výcvicích o jarních prázdninách a Vašek, známý instruktor lyžování a kanoistiky. Svatba byla se mší v kostele na Habrovce a oslava ihned navazovala v přilehlém areálu. Na svatbě nechyběla silně zastoupená Chodovská farnost.

CO BUDE

Bachovy Pašije podle Jana

29. 3. od 17.00 hod

K zapojení do kreativní přípravy 15. ročníku dramatizace významného Bachova díla zveme děti od šesti let a mládež všeho věku.

K hudební interpretaci vybraných částí pašijí zveme amatérské zpěváky – soprany, altisty, tenoristy i basisty, houslisty, violisty, cellisty, flétnisty, hobojisty a fagotisty...

Zkoušky dramatické, pěvecké i instrumentální skupiny jsou každé pondělí v KCMT.

- herci **od 16.30**
- zpěváci **od 19.00**
- instrumentalisté **od 20.30**
- víkendová soustředění **So 21.3. – Ne 22.3.**
Pá 27.3. – So 28.3.
29. 3. od 16.30
- představení

tradičně na Květnou neděli.

Dobrodružný tábor

18. 7. – 1. 8. 2015

Milé děti, pokud si přejete v létě navštívit daleké země, seznámit se s cizokrajnými zvyky a tradicemi, zahrát si nejednu skvělou hru s domorodci či zažít další netradiční dobrodružství, vydejte se s námi na cestu kolem světa! Čas kvapí, v dáli houká vlak, proto neváhejte a zasílejte své přihlášky.

Těšte se na další krásné a nezapomenutelné zážitky, které vám nadcházející léto opět přinese.

Cena tábora je **3 100 Kč** a zahrnuje: stravu 5x denně, výlety, ubytování (stany s podsadou), dopravu, návštěvu aquaparku, po-táborový sraz a odměny. Bližší informace a přihlášky na:

www.kskpaha.org/tabor.php, nebo nás kontaktovat na e-mail: taborsk@gmail.com

Těšíme se na vás v létě!

Vítek Zahradník, tel. 724 362 736

Lucie Skrčená, tel. 721 770 421.

Celoroční činnost

■ Sportovky, klub sportů v přírodě

sraz před KCMT – čtvrtky 17.00

■ Sněhová vločka, skautský oddíl děvčat

• pátky od 14.00 – mladší

• pátky od 15.45 – starší

Nové školačky jsou v oddíle vítány.

Oddíl přivítá zájemce o spolupráci ve vedení.

■ Oddíl Skauti sv. Jiří

• středy od 17.00 – nováčci jsou vítáni

Kontakty na vedoucí jednotlivých aktivit:

Sport a kultura, Bachovy pašije: Jarda Olšanský
tel.: 603 256 411, jarda.olsansky@kskpaha.org

Oddíl a tábor vlčat: Jarda Diki Šrámek
tel.: 605 974 863, jarda.diki@seznam.cz

Oddíl a tábor skautek: Lucie Skrčená
tel.: 721 770 421, l.skrvena@seznam.cz

Dobrodružný tábor: Vítek Zahradník
tel. 724 362 736, taborsk@gmail.com

Vodácký tábor: Václav Olšanský
tel.: 775 521 404, V.Olsansky@seznam.cz

Sportovky: Marek Stehlík, sportovky@post.cz

zprávičky z Farní charity

**Milí přátelé,
stejně jako každý rok se v březnu neziskový sektor ocitá v situaci, kdy většina organizací nemá dostatek finančních prostředků na zajištění základního provozu. I naší charitě v tomto okamžiku chybí finanční prostředky na financování provozních nákladů v druhé polovině měsíce března, tedy asi 300 000 CZK.**

Je vlastně smutné, že nám ty peníze chybí úplně zbytečně. Zdravotní pojišťovny nám v tomto okamžiku dluží za minulý rok 337 000 CZK a už začíná nabíhat nový dluh za měsíc leden 2015. Bohužel, s těmito penězi nemůžeme v dohledné době počítat. V lepším případě část finančních prostředků dorazí někdy koncem měsíce dubna.

Můžete logicky namítnout, že jsme vybrali velkou částku při Tříkrálové sbírce, a budete mít pravdu. Kasičky s penězi odevzdáváme ihned po ukončení sbírky Arcidiecézní charitě Praha. Našich 65% z vybrané částky se k nám vrátí obvykle v průběhu měsíce června. Opravdu nechápu, proč to každoročně tak dlouho trvá, když by nám ty peníze velmi pomohly překlenout krizové období měsíce března.

Pracuji v neziskovém sektoru už opravdu hodně dlouho. Absence finančních prostředků na začátku roku je sice nevídané, ale obvyklé zpeřtení kalendářního roku. V letošním roce poprvé za těch patnáct let Ministerstvo práce a sociálních věcí dosud nevyhlásilo výsledky dotačního řízení. Podle harmonogramu dotačního řízení mají být výsledky vyhlášeny do konce ledna. V letech předchozích tomu tak opravdu každoročně bylo. Někdy byly výsledky vyvěšeny až 31. 1., ale my jsme věděli, s čím můžeme počítat. V roce letošním nás stát napíná; je polovina února, státní rozpočet je schválený a výsledky nikde. Je tedy velmi obtížné cokoli plánovat.

Naše charita má v tomto okamžiku 38 zaměstnanců, staráme se o 157 klientů v regionu Prahy 11, 4 a 12. Všechny služby poskytujeme 7 dní v týdnu, po celý rok.

Je zřejmé, že budeme opět potřebovat vaši pomoc. Budeme vděční všem, kteří by nám mohli přispět. Otec Michael souhlasil s pořádáním sbírky na podporu naší charity. Sběrka se bude konat v neděli 8. 3. 2015 po každé mši svatě do kasiček. Dopoledne bych měla být ve farnosti. Pokud by někdo z vás chtěl na finanční dar potvrzení, tak si mne prosím najděte. Napíšu si potřebné údaje a potvrzení o daru vám ráda vystavím.

Mám ještě informaci pro naše dárce. Rozesílala jsem potvrzení o darech všem dárčům už začátkem ledna. Od několika dárců mám zpětnou vazbu, že jim potvrzení nedorazilo. Pokud se to stalo i vám, neváhejte mne kontaktovat. Vystavím vám potvrzení znovu.

Den nemocných – 7. 2.

Ještě bych ráda vzpomněla na letošní Den nemocných, který se z mého pohledu velmi zdařil. Chtěla bych poděkovat všem, kteří s jeho organizací pomáhali. Skautkám z oddílu Sněhová vločka a skautům i skautkám z oddílu Svatého Jiří. Tanečnicím z tanečního oddělení Základní lidové školy v Čelákovících. A samozřejmě otci Michaelovi, Karině a Vlastě, s kterými se báječně spolupracuje. My jsme rádi, že je tady máme.

***Přeji všem pokojnou dobu postní
a slunečný březen
Eva Černá***

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

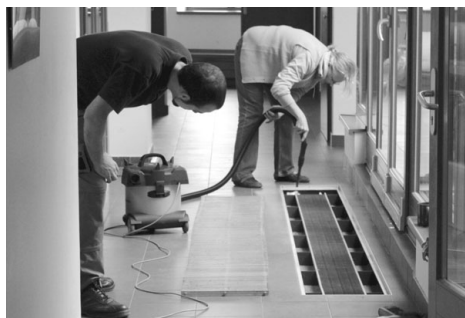
Milí přátelé,

je tu první jarní měsíc a s ním i čekání na VELIKONOČNÍ tajemství. Mám postní dobu ráda. Většinou mě totiž Hospodin něčím překvapí a něco nového naučí.

V postní době se můžete těšit na občerstvení duchovní ve formě postní duchovní obnovy. Její součástí je i divadelní ztvárnění „Moravských pašijí“ (19. 3. od 18.45) Vítou Marčíkem, kterého možná někteří znáte z jiných akcí (viz. Rozhovor).

Při uklízení v životech a dušičkách je dobré uklidit taky okolo sebe. Ráda bych vás proto pozvala na jarní dobroden. A to 21. 3. v KCMT i v kostele sv. Františka 8.30–12.00. Organizace a svolávání se ujme pan Josef Schreier (farní radní). Určitě budou potřeba ruce a nohy. Budou se umývat okna, utírat zákoutí, vymetat pavučiny. Potřebujeme taky paní kuchařku/y, aby připravila/y občerstvení, a to i pro naše ochotníky, kteří budou nacvičovat na Bachovy pašije. Uvítáme také nějakou buchtu.

Bliží se také květen a s ním NOC KOSTELŮ. Ráda bych vás k tomuto projektu pozvala. Letos

to bude poslední májový pátek 29. 5. Opět ve farním kostele sv. Františka i v KCMT. Můžete se mi již teď ozvat, pokud víte, že se můžete zapojit, případně máte-li nějaký nápad.

Během měsíce března nebudu k zastížení osobně, přes e-mail budu reagovat, pokud to bude jen trochu možné. Mějte se co nejlépe a ať i vás Hospodin v této postní době něčím krásným překvapí.

Těším se na Vaše odpovědi a podněty

Vlasta Hamalová,

koordinátorka programu a dobrovolníků

■ Autorská a režisérská dvojice Jana Kristina Studničková a Otakáro Maria Schmidt natáčí cyklus dokumentárních portrétů pro televizi NOE – „**Léta letí k andělům**“. Pořad trvá již 10. rokem a představuje významné osobnosti. V únoru proběhl již 68. díl věnovaný **fotografu Jaroslavu Hodíkovi** z naší farnosti. Tvorbu pana Hodíka můžete znát z různých křesťanských periodik i z výstavy, která byla v KCMT. Pořad proběhl živě již v únoru, ale je možné jej shlédnout na internetu.

Zveme vás na zájezd do Nových Hradů, Dobré Vody, Trhových Svin a Borovan 25. dubna 2015

Odjezd je z parkoviště u Komunitního centra
Matky Terezy na Hájích v 7.00 hod.

Přihlášky a placení zájezdu u Ing. Řivnáčové,
tel. 774 877 495 (nebo jáhna Pavla Urbana).

Cena zájezdu bude upřesněna na letáčcích
a v příštím vydání Fchodovin.

22. března na 5. neděli postní

**Sraz ve 14.30 hod. na náměstí před
kostelem Panny Marie na Strahově.**

Srdečně jste všichni zváni na tuto cestu
krásným prostředím Petřína.

www.mc-domecek.cz

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA – BŘEZEN 2015

■ **3. 3. / 10.00 – Zelené potraviny.** Přednáška o zelených potravinách Green Ways, přírodní a komplexní výživě bez chemie. Lektor: Renata Nedomová. 50 Kč včetně vstupu do herny.

■ **10. 3. / 10.00 – Pevné objetí jako životní styl.** Lásky bez podmínek. Vůle, rozum, emoce a řád v rodinném systému, způsob řešení konfliktů, pevné objetí – kdy ano a kdy ne. Vstup 70 Kč včetně pobytu v herně (platba při přihlášení). Lektor: Mgr. Kateřina Neubauerová.

■ **16. 3. / 18.00–20.00 – I Ty se můžeš ubránit.** Seminář o sebeobraně nejen pro ženy s kočárky. Aneb jak se nestát obětí trestného činu. CENA: 200 Kč (nutné uhradit předem společně s přihlášením). Platební údaje: účet 670100-2200109413/6210 (mBank), var. symbol 17052014.

Přihlášení na e-mail: info@fitmami.cz.

■ **22. 3. / 14.00 – Velikonoční dílna:** Výroba velikonoční dekorace – dílna pro dospělé a děti od 10 let a dílnička pro děti od 3 let. S sebou vyfouklá vajíčka, ostatní dekoraci zajistíme. Vstupné: 80 Kč tvořící dospělý účastník nebo dítě nad 10 let; 40 Kč tvořící dítko od 3 let. Přihlášky do 13. 3. v MC Domeček nebo na e-mail mcdomecek@praha.ymca.cz (platba při přihlášení).

■ **KURZ EFEKTIVNÍHO RODIČOVSTVÍ**

Program pomáhá rodičům lépe porozumět svým dětem, vychovávat je k odpovědnosti a samostatnosti, správně s nimi komunikovat a povzbuzovat

je, řešit konflikty a předcházet špatnému chování.

Tři soboty:

21. 3., 28. 3. a 11. 4. od 9.00 do 16.30 hod.

Cena: 1100,- Kč na osobu nebo 1900,- Kč za manželský pár. Přihlášky a více informací na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz do 10. 3. 2015.

Pravidelný dopolední program:

Po 10.00 **Zpívánky**, hravé zpívání od peřinky do školky

Út 10.00 Čas na besedy a přednášky

St 10.00 **Pohybové hrátky pro nejmenší** (6–18 měsíců)

Čt 10.00 **Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (dětí od 18 měsíců)

Pá 10.00 **Čas na pohádku**

cca 10.30 **Šikulové** – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů

PORADNY

Po / 9.00–10.00 – **Laktační poradna**

(objednat na tel. 604 572 712 nebo e-mail:

info@eshamp.com), poplatek 100,- Kč.

Út / 9.30–11.00 – **Poradna efektivního rodičovství**

(objednat na tel. 608 708 786 nebo e-mail:

vlasta.hamalova@seznam.cz), zdarma.

St / 18.00–19.30 – **Poradna přirozeného plánování rodičovství**

(objednat na tel.: 777 200 431

nebo e-mail: ppr.por@seznam.cz), zdarma.

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

■ **MŠ Madolinka přijme uklízečku.** Prac. doba 12–17 hod., nástup možný ihned! Vhodné i pro aktivní důchodce. Tel.: 739 657 672; 272 910 313.

■ **FOTOATELIÉR pro rodinné, dětské, portrétní a prezentační fotografie**, svatební reportáže apod.

Hradešinská 27 Praha 10 • Jana Procházková tel: 602240223 • e-mail: czp-praha@seznam.cz, www.foto-felli.cz

■ **MALÍŘSKÉ A LAKYRNICKÉ PRÁCE** dle dohody • Lukáš Procházka 732724374 • Miroslav Uhlík 732400733 RYCHLE–SPOLEHLIVÉ–PROFESIONÁLNĚ

■ **KADERNICTVÍ Karhanová** • pánské/dámské • nízké ceny • pro invalidní a seniory možnost návštěvy. Domluva/objednání po tel. **724 392 794** – Dana Karhanová

■ **Matka s malými dvojčaty hledá podnájem.** Stačí v garsonce. Maximálně do 7 tis. včetně poplatků. Kontakt: tel. **739 654 425**

■ **Hledáme hodnou paní na občasné hlídání 5leté dcery** (vždy podle domluvy). Vhodný přivýdělek k důchodu (70 Kč/hod). Věřící rodina. Tel.: **723 240 710**, e-mail: salvap@post.cz

■ **TĚSNĚNÍ OKEN.** Provádím montáž silikonových těsnění do drážky. Dlouhá životnost. Úspora topení až 20 %. Tomáš Rus, tel. **775 910 301**

■ **Vyučuji a doučuji angličtině žáky a žákyně základních škol.** Docházím do rodin a vyučuji i u mě doma. Nejlépe v oblasti Chodova a Jižního Města, není podmínka. Tel.: **606 48 68 48**

■ **Nabízím pomoc nemocným a osamělým** • Anežka Králová, tel. **222 962 239**, mob. **731 705 279**

■ **Nabízím stavební práce, údržbu** • Martin Štark, tel. **720 588 758**, stark.m@seznam.cz

■ V KCMT se vám nově nabízí **služba psychoterapeutického poradenství**. Působí u nás dva poradci, paní Lucie Kašová a pan Miroslav Salcman. Nabízejí odbornou pomoc těm, kdo cítí, že se potřebují v sobě lépe vyznat, mají obtíže ve vztazích, v komunikaci s druhými, potýkají se s problémy při výchově dětí, trpí přemírou stresu nebo bojují se závislostí. Služby nejsou hrazeny zdravotními pojišťovnami a je nutné se předem objednat.

Kontakty: Lucie Kašová (tel.603 534 498, e-mail: terapielucie@seznam.cz)

Miroslav Salcman (tel.723 654 490, e-mail: mirovous@seznam.cz)

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

- 9. 3. (pondělí) od 20 hod v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokoláre**. Slovo života březen: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě!“ (Mk 8,34). Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Biblická hodina s P. Součkem** – každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V březnu se sejdeme 4., 11., 18. a 25. (4. a 18. s účastí kněze; možnost sv. zpovědi a sv. přijímání). Srdečně zve Katka Friedová, tel.: 603 286 513.
- **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka. Je otevřeno pro každého, kdo má zájem se seznámit nebo prohloubit své znalosti o základních pravdách vyznání víry a katechismu. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Páteční dopolední setkávání (nejen) pro starší**. Zveme každý pátek od 9 hod. na bohoslužbu slova se sv. přijímáním v kapli KCMT a poté na společné posezení ve foyer. Kontakt: Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM AKCÍ V KOMUNITNÍM CENTRU MATKY TEREZY

■ Výstava – historie farních táborů

5. 3.	18.45	„Eucharistie a církev – Živé tělo Kristovo“.
Postní duchovní obnova – P. Ondřej Salvét; kaple KCMT.
8. 3.	15.00–17.00	Rodinná výtvarná dílna. „Duhové papíry“ , které se užívají v knihařství. Lze jimi potáhnout diář či zápisník i obarvit dopisní obálku. Pro rodiny s dětmi od 5 let. Dospělý 200,- Kč, děti 80,- Kč; výtvarná klubovna KCMT. Nutná rezervace na tel. 603 281 864 – Jana Domšová.
8. 3.	17.00	KONCERT – STRUNOVRAT, slatiňanská folková skupina a MgA. IVA RYZOVÁ – soprán, absolventka AMU v Praze, obor operní zpěv. Po studiu působila 3 roky v Moravském divadle v Olomouci jako sólistka opery a operety. Nyní se věnuje svým 4 dětem a pořádá benefiční koncerty pro školy, které její děti navštěvují.
12. 3.	18.45	„Přijetí Krista v Těle a Krvi“ . Postní duchovní obnova – P. Pavel Semela; kaple KCMT.
16. 3.	16.00	„VELIKONOCE“ – jáhen Mgr. Pavel URBAN.
Beseda Sdružení křesťanských seniorů; klubovna KCMT.
19. 3.	18.45	„Moravské pašije“ . Velikonoce, pašije, ukřižování Krista tak, jak je upravitel a hraje komediant a loutkář Víta Marčík ; sál KCMT. Vstupné dobrovolné.
21. 3.	8.30–12.00	Dobrovolnický den v KCMT i u sv. Františka (předvelikonoční úklid obou kostelů)
24. 3.	10.30	Setkání skupiny vdov z Čech a Moravy spolu s biskupem Pavlem Posádem. Téma setkání: „Eucharistie v životě zasvěceného člověka“ . Klubovna KCMT.
	11.00	Mše svatá – Následuje společné setkání s občerstvením.
Setkání je otevřené zájemcům z farnosti.
29. 3.	17.00	„Bachovy pašije“ . Netradiční vystoupení ochotníků z Jižního Města; sál KCMT. Vstupné dobrovolné.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

1. Aby se ti, **kdo se věnují vědeckému výzkumu**, dali do služeb blaha člověka v jeho celistvosti.
2. **Za ženy**, aby byl stále více uznáván jejich jedinečný přínos, kterým přispívají k životu církve.
3. **Za sílu k odpuštění** pro každého, kdo v srdci uchovává nenávist.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–14.00, čt 16–17.30

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině

2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎/mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
David Mrázek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100**Příští uzávěrka bude 15. března 2015**

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com
fchodoviny
Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2015 / ročník 14

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design